

dagpenge til andre end lønarbejdere, kunne andrage 100 pct. af den pågældendes arbejdsindtægt.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Helge Nielsen: Som det var at vente efter førstebehandlingen, har der i denne sag som i så mange andre sager ikke været nogen mulighed for at komme igennem med de betragtninger, de forslag om ændringer, vi fra socialdemokratiets side har stillet regeringspartierne over for. I betænkningen siges det lakonisk:

„Et flertal (del konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse uændret.“

Alle beregninger, alle argumenter er blevet afvist med henvisning til, at socialreformkommissionens sikringsudvalg snart afgiver sin betænkning. Vi kan ikke fra socialdemokratiets side godtage disse argumenter. Det var en forudsætning i kommissoriet, at løsningen af presserende sociale opgaver ikke måtte udskydes. Jeg havde fornøjelsen af at være med i udvalget, da forhenværende socialminister Bundvad forelagde og gennemgik kommissoriet. Der var dengang fra alle sider enighed om denne fortolkning; jeg må sige, at tonen nu er blevet en anden: alt skal skydes ind under den kommende betænkning. Det bliver spændende at se, hvilken stilling hr. Valbak, hr. Simonsen og hr. P. E. Eriksen vil tage til problemerne til den tid, og hvilke undskyldninger, de så vil bruge for nye udsættelser af de retfærdige krav, vi har stillet i vort ændringsforslag. Uden at gentage alt det, jeg sagde ved første behandling, vil jeg kort gennemgå nogle af vore principielle synspunkter.

Vi har foreslået en mindre ændring vedrørende den frivillige forsikring. Det er en økonomisk belastning for kasserne, den er ikke særlig udbygget, og det er vor opfattelse, at det er rimeligt, at staten her yder 50 pct i tilskud i stedet for de nuværende 25 pct.; det betyder en udvidelse af udgifterne på 4 mill. kr., efter hvad ministeren oplyser.

Jeg har under første behandling argumenteret for, at 80 pct.-reglen blev ændret til en 90 pct.-regel, og vi har stillet forslag herom.

Vi har i dag fra hr. Kjær Rasmussen og hr. Sigsgaard fået underændringsforslag, der går ud på, at der skal gives fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste under sygdom. Jeg kan sige, at mit parti er principielt enig med forslagsstillerne; jeg har tidligere givet udtryk herfor, og vi vil i vort parti fortsat arbejde for en sådan 100 pct.-regel. Men vi har vurderet den nuværende situation sådan, at vi mener, at der i tinget ikke er givet udtryk for modstand imod 90 pct.-reglen, og der skulle i realiteten være flertal herfor. Ud fra dette har vi stillet vort ændringsforslag, men det er muligt, vi bliver skuffede og ikke engang kan få denne 90 pct.-regel vedtaget.

Vi agter at undlade at stemme ved afstemningen om hr. Kjær Rasmussens og hr. Sigsgaards underændringsforslag.

Jeg har tidligere omtalt de beregninger, der er foretaget; de viser, at alle lavtlønnede mænd og kvinder får meget lidt glæde af den af ministeren foreslåede forhøjelse. Kunde, der har en privat forsikring af en eller anden størrelse, kan få op til de 90 pct.

Jeg har et spørgsmål til ministeren vedrørende dette problem. Er det korrekt fortolket, at hvis en arbejdsmand, der tjener 425 kr. om ugen, ingen privat forsikring har, underkastes han 80 pct.s reglen og kan få udbetalt 56 kr. 66 øre pr. dag, men hvis den samme arbejdsmand tegner en privat forsikring på sin arbejdsplads i sin fagforening for 1 kr. eller mindre om dagen, underkastes han 90 pct.s reglen og får udbetalt 63 kr. 75 øre pr. dag, altså væsentligt mere, end han har forsikret sig for pr. dag. Jeg håber, at ministeren vil svare mig på det i dag; i modsat fald vil jeg bede om et svar ved tredje behandling af dette lovforslag. Det er min fornemmelse, at fortolkningen er korrekt, og det gør 80 pct.-reglen endnu mere urimelig.

Vedrørende vort forslag om ophævelse af karenstiden skal jeg heller ikke her gentage mine bemærkninger fra første behandling. Vi har under udvalgsarbejdet stillet ministeren nogle spørgsmål, bl. a. om hvor meget Københavns kommunes socialkontorer udbetaler til lønmodtagere under karenstid.